

Don Bosco en de Bijbel – 2° jaar – 55 – Geen afgunst maar gunnen

Marcus 5,21-43: 14° zondag B-jaar

Het Woord

2 Korintiërs 12,7b. *Om te verhinderen dat ik mezelf zou verheffen, werd mij een doorn in het vlees gestoken: ik word gekweld door een engel van Satan.*

Marcus. Hij vertrok weer en ging naar zijn vaderstad, gevolgd door zijn leerlingen. Toen de sabbat was aangebroken, gaf Hij onderricht in de synagoge en vele toehoorders waren stomverbaasd en zeiden: 'Waar haalt Hij dat allemaal vandaan? Wat is dat voor wijsheid die Hem gegeven is? En dan die wonderen die zijn handen tot stand brengen! Hij is toch die timmerman, de zoon van Maria en de broer van Jakobus en Joses en Judas en Simon? En wonen zijn zusters niet hier bij ons?' En ze namen aanstoot aan Hem. Jezus zei tegen hen: 'Nergens wordt een profeet zo miskend als in zijn eigen stad, onder zijn verwanten en huisgenoten.' Hij kon daar geen enkel wonder doen, behalve dat Hij een paar zieken de handen oplegde en hen genas. Hij stond verbaasd over hun ongeloof. Hij trok rond langs de dorpen in de omtrek en onderwees de mensen.

Stilte bij het Woord

Don Bosco en het Woord

Van de drie lezingen en de psalm van deze zondag vinden we een commentaar van Don Bosco bij slechts een half vers, namelijk 2 Korintiërs 12,7b. Volgens Mgr. Martini zou het gaan over de neigingen van de vleselijke begerigheid die Paulus teisterden en vernederden. Hij leefde helemaal niet meer volgens de wet van het vlees, maar volgens de wet van de geest. In die zin liet Don Bosco de loftrompet schallen over de reinheid van deze heilige: 'Het is makkelijk te begrijpen dat een man, die de versterving van Jezus Christus niet ontkende, zijn vlees kastijde met de strengste boete. Het is makkelijk te begrijpen,' herhaalt hij, 'dat een man van die orde een grote zelfbeheersing had. En toch was hij zo waakzaam, zo nederig, alsof hij de engel van Satan naast zich zag, die de heilige Paulus een draai om de oren gaf.'¹

¹ Lo spirito di san Vincenzo de' Paoli p. 183-184.

Een salesiaans woord bij het Woord

Niemand is sant in eigen land. Niemand is profeet voor zijn verwanten en vrienden of in zijn eigen gemeenschap. Voor Jezus was het niet anders. Hij mocht het vooral niet zijn voor zijn eigen godsdienstige leiders. Hij moest geliquideerd worden. De Liefde zelf moest gedood worden. Welke duistere krachten spelen mee in dat mechanisme, dat zich altijd weer herhaalt? De eis dat iedereen zich conformeert aan de zeden en wetten van de gemeenschap? Niet kunnen verdragen dat een ander weet wat ik niet weet en kan wat ik niet kan? Onverwerkte frustraties, veroorzaakt door onvervulde dromen? En zo nefast: zich vergelijken met anderen? Is het afgunst? Het woord afgunst zou wel eens het tegengestelde kunnen zijn van gunnen. Jacques Haers noemt de kunst van het gunnen een van de mooiste en belangrijkste aspecten van het celibaat. Het is een kernkenmerk van de liefde. Gunnen dat het de ander goed gaat. Gunnen dat de ander succes heeft. Gunnen dat een ander veel goed doet. Gunnen dat de ander goede dingen doet, waartoe ik niet in staat ben. Gunnen en intens gelukkig zijn met het succes van de ander. Het is een kunst en gezien de hardnekkigheid van 'geen sant in eigen land' een grote kunst.

Ook Don Bosco heeft veel tegenkanting gekend. Zijn grote liefdevolle inzet werd niet door iedereen toegejuicht. Sommigen wilden hem uitschakelen. Anderen dwarsboomden hem. En toch: net als Jezus zijn roeping is blijven volgen, is Don Bosco trouw gebleven aan wat de Heer van hem vroeg. God zij dank!

Het Charter erkent dat Don Bosco profetisch was. Een van de objectieven van de Salesiaanse Familie moet zijn: 'Het preventief systeem doen kennen: het bevat een resumé van de pedagogische wijsheid van Don Bosco en is de profetische boodschap die hij aan zijn erfgenamen en aan heel de Kerk nagelaten heeft.'² Het spreekt ook over 'waardering zonder afgunst.'³

Het Woord in mijn (salesiaans) leven

Welke negatieve kant in mijn persoon behoedt me voor hoogmoed? Op welke manier bestrijd ik het profetische in mensen rond mij? In welke mate ben ik gegroeid in de grote kunst van het gunnen? Kan ik 'waarderen zonder afgunst'?

² Het Charter van de Salesiaanse Familie art. 21.

³ Idem art. 40.

Een salesiaans gebed met het Woord

Heilige Don Bosco,
we waarderen u.
U hebt zoveel goed gedaan,
heel veel jongeren geholpen,
talloze mensen geïnspireerd.
U was profeet van uw tijd
en u bent het nog, wereldwijd:
het lot van ontrechte jongeren
ging u diepgaand ter harte
en u hebt oplossingen gevonden.
U waardeerde zonder afgunst:
u was gelukkig met elk talent
van iedereen, ook de jongeren.
U was gelukkig met het positieve.
Doorzinder ons met diezelfde
profetische krachtigheid. Amen.

De gebedsbezinning van Bartimeus bij dit evangelie is nr. 110
zie www.bartimeus.be/bezinningen

© Eric Haelvoet 2015